

**JE. Kardynał Ángel F. Artime, Pro-prefekt Dykasterii
ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego**

Homilia – Sobota XXVII tygodnia okresu zwykłego

Księga Joela 4,12-21 – Ewangelia Łukasza 11,27-28

*Homilia wygłoszona w czasie obchodów
Jubileuszu Życia Konsekrowanego i wspomnienia św. Jana XXIII, Papieża*

1. „Zapuscście sierp, bo dojrzało żniwo” (Joel 4,13)

Drodzy Bracia i Siostry, konsekrowani i konsekrowane, prorok Joel przedstawia nam dzisiaj niezwykle sugestywny obraz: obraz **żniwa** i **sądu Bożego**. Jest to język mocny, apokaliptyczny, ale nie ma on na celu przestraszyć, a raczej przebudzić.

Bóg zwołuje narody do doliny Jozafata, „dolina sądu”, aby rozróżnić dobro od zła, wierność od niewierności, prawdę od fałszu.

W samym sercu tego przesłania Joel przypomina nam, że **Bóg nie pozostaje obojętny**: ingeruje w tok historii, broni swojego ludu i sprawia, że zakwita sprawiedliwość. „A Pan zagrzmi z Syjonu... ale Pan jest ucieczką swego ludu i ostoją synów Izraela” (Joel 4,16).

Dla nas, osób konsekrowanych, to Słowo jest wezwaniem do **czuwania i odnowienia nadziei**. Świat przeżywa czasy zamieszania, niesprawiedliwości, duchowego zmęczenia. Jednak Bóg nigdy nie opuszcza żadnego ze swoich synów i córek.

Prorok zapowiada, że „z góry Pańskiej wypłyną strumienie wody żywej” (por. w. 18): jest to obraz łaski, Ducha, który odnawia ziemię i serca. Takim właśnie powinien być czas *Jubileuszu Życia Konsekrowanego*: czasem odnowy, w którym Pan zaprasza nas, abyśmy pozwolili, by źródło Ducha odnowiło nasze powołania, nasze charyzmaty, naszą misję.

2. „Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je” (Łk 11,28)

W Ewangelii Jezus odpowiada na głos kobiety, która wychwala Go za Jego matkę. Tymczasem Jezus poszerza swoje spojrzenie i mówi: *prawdziwe błogosławieństwo nie polega tylko na więzi z Nim, ale na słuchaniu i praktykowaniu Słowa Bożego, Słowa Ojca.*

Jest to **błogosławieństwo posłusznej wiary**: tej, którą Maryja przeżywała w pełni.

Maryja jest błogosławiona, ponieważ uwierzyła, słuchała i zachowywała Słowo. I to również jest sednem życia konsekrowanego: **słuchać i zachowywać**. Nie chodzi o to, aby robić wiele rzeczy, ale o to, aby żyć w słuchaniu Pana, ponieważ każdy gest, każdy wybór, każda służba rodzi się ze spotkania ze Słowem.

Kiedy życie konsekrowane traci to słuchanie, staje się jałowe, ale kiedy zakorzenia się w Słowie Bożym, staje się płodne i prorocze.

Jubileusz, który przeżywamy jako osoby konsekrowane, jest czasem, w którym Pan mówi nam: „*Chcę sprawić, że w twojej pustyni wytrysną nowe wody*”. Jest to czas **pamięci**, aby przypomnieć sobie pierwsze „tak”; **czas odnowy**, aby odnaleźć radość naśladowania; i czas **nadziei**, aby patrzeć w przyszłość z ufnością, nawet w słabościach.

Proroctwo Joela spełnia się w naszym życiu, ponieważ jesteśmy powołani, aby być **znakami wiernego Boga**, aby pokazać, że historia nie zmierza ku upadkowi, ale ku wypełnieniu Jego miłości. W naszych wspólnotach, w modlitwie, w ukrytej służbie, w pokornej ciszy, musimy być jak te źródła, które Joel widzi wypływające z Jerozolimy: źródła, które dają życie i nadzieję.

A dzisiaj, w liturgiczne wspomnienie **św. Jana XXIII** – w dniu otwarcia Soboru Watykańskiego II 11 października 1962 r. – kontemplujemy pasterza, który w cudowny sposób uosabiał ducha Ewangelii, pasterza, który był **świadkiem dobroci i przepowiadania Ewangelii**, człowieka o prostej i głębokiej wierze, słuchającego Ducha Świętego i odznaczającego się wielką wewnętrzną wolnością. W jego sercu płonęło pragnienie Kościoła bliższego Ewangelii i ludzkości. Z ufnością otworzył okna Kościoła, aby wpuścić świeże powietrze: nie po to, aby go zburzyć, ale aby *odnowić go w wierności*.

Nam, osobom konsekrowanym, św. Jan XXIII przekazuje trzy cenne nauki, zawsze, a szczególnie w tym radosnym dla nas dniu aktualne:

- o ***Słuchać Ducha*** z prostotą i odwagą, jak Maryja.
- o ***Strzec dobroci*** jako uniwersalnego języka miłości Boga.
- o ***Pozostawać wolnymi i posłusznymi***, ufając, że Pan prowadzi historię Kościoła i nasze życie, nawet gdy wydaje się, że kroczymy pośród niepewności.

W jego ewangelicznym uśmiechu widzimy ten sam pokój, który przepowiada prorok Joel a Jezus Pan obiecuje tym, którzy słuchają Słowa.

Na zakończenie, drodzy Bracia i Siostry, konsekrowani i konsekrowane, pragnę przypomnieć nam wszystkim, że szczególnie dzisiaj Pan wzywa nas, abyśmy byli **prorokami nadziei** w dolinie sądu, a czasem ciemności. Zaprasza On nas również, abyśmy byli **nosicielami żywej wody** w spragnionym świecie oraz **świadkami dobroci i wolności** w Kościele, który jest pielgrzymem, nie doskonałym, ponieważ my, jego członkowie, nie jesteśmy doskonali, ale Kościele, który idzie i pielgrzymuje wraz z całą ludzkością.

Pan, który sprawia, że źródła wytryskują z Syjonu, niech odnowi nasze powołanie i uczyni nas znakami Jego czułości.

A za wstawiennictwem **Maryi, naszej Matki, Kobiety Słuchającej**, oraz **św. Jana XXIII**, prosimy, abyśmy mogli przeżyć łaskę tego Jubileuszu jako nowy początek: z wolnością w sercu, ze Słowem Bożym na ustach i z uśmiechem nadziei na twarzy. **AMEN**